

νο από θάμνους ήτσι ώστε να είναι άθεατο από την πεδιάδα. Στή σπηλιά αυτή αναγκάστηκα να μείνω μέχρι τις 22 Αυγούστου.

Στή διάρκεια τής αιχμαλωσίας μου είχα τήν εύκαιρία να μελετήσω τις συνήθειες τών κλεφτών. 'Εκείνο πού τους χαρακτηρίζει είναι ή πρωτόγονη απλότητα, έλειπε ή άγωγή και ή έλλειψη αυτή δικαιολογεί τò άγροτικό στους τρόπους και τή φυσική τους τραχύτητα. Παρ' όλα αυτά όμως δέν συγκρίνονται με τήν άπανθρωπιά και έγκληματικότητα τών ληστών τών μεγάλων δρόμων. Διατήρησαν μιá ύποτυπώδη ανεξάλειπτη όμως ανάμνηση τής περασμένης δόξας πού ύποδηλώνεται με τήν ύπερηφάνεια τών τρόπων, ένώ ένα είδος έπιστημότητας προβάλλει στίς πιό συνηθισμένες πράξεις. 'Ανάμεσα στα προτερήματα πού ξεχώριζαν τους προγόνους των, τò αίσθημα τής φιλοξενίας είναι έντονο και έκδηλο μά πού δυστυχώς κατά τή γνώμη μου εξαφανίζεται.*

Μητροπολίτης Έλασσόνας ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙ-
ΔΗΣ στήν εποχή 1910-1916

* Σ. τ. Μετ.

Εύτυχώς για τή φυλή μας διαφεύδεται ό Γερμανός έπιστήμονας Ρίχτερ.

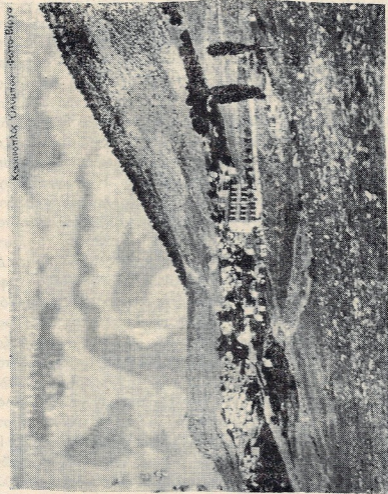
Ὁ Καπετάν Λιόλιος με τὸ πρωτοπαλληκαρὸ του τὸν Καστανάρα ἀπὸ τὸν Κοκκινοπλό.

Κάθε πρωΐ καί κάθε βράδυ προσεύχονταν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν ἐπιχειρήσεων καί τὴν πραγματοποιοίηση τῶν σχεδίων των, παληὰ συνήθεια ποὺ ὀφείλεται στὴν ἀπλότητα τῶν ἀνθρώπων καί στὸ ἔντονο αἶσθημα τοῦ «θηρσκεύεσθαι». Οἱ συζητήσεις μεταξύ των γίνονταν πάντα με ζωηρὲς χειρονομίες, ὅμως χαμηλόφωνα. Ἦταν τὸ αἶσθημα τῆς προφύλαξης καί τῆς αὐτοσυντήρησης ποὺ τοὺς ὀδηγοῦσε στὴν ψιθυριστὴ σχεδὸν συζήτηση. Ὅλα μαρτυροῦσαν πὼς ὑπάκουαν σὲ

μιά καθοδηγητική γραμμή που τήν είχαν χαράξει από πριν, χωρίς ωστόσο να έχουν δοθη τυπικές διαταγές. Πέρασε αρκετός χρόνος μέχρι να ξεχωρίσω ποιός από όλους άσκοϋσε τό έργο του όρχηγοϋ. 'Η συμμορία διοικείται από δύο γεροντότερους. Τόν ένα συνήθιζαν να τόν ονομάζουν Καπετάν — Λιόλιω. Αϋτός εκφράζονταν με περισσότερη εύχέρεια από τούς άλλους, σπάνια όμως καυχιόνταν για τὰ δικαιώματα τής άρχηγείας ενώ παράλληλα σέβονταν τήν γνώμη του συναδέλφου, του πιό ήλικιωμένου. Αϋτός ό δεύτερος φαίνεται πως περνούσε τὰ πενήντα χρόνια, είχε όμως μόρφωση άνώτερη σε σύγκριση με τούς άλλους συντρόφους του. Αϋτός έγραφε τὰ γράμματα που έστελναν στις διάφορες άρχες. 'Ο πιό νέος από τήν συμμορία δέν ξεπερνούσε τὰ είκοσι χρόνια, θά ήταν ίσως λιποτάκτης του Στρατοϋ. Ένας μόνο παρουσίαζε όψη έγκληματική και με τούς τρόπους του πρόδινε κακές και άπάνθρωπες συνήθειες. 'Από τούς έξι (6) άνδρες τής συμμορίας ήταν ένας Βλάχος, ό άλλος 'Αλβανός, ένας τρίτος από τήν Πάτρα και οι υπόλοιποι τρεις κατάγονταν από τήν περιοχή του 'Ολύμπου. Ψυχή όλων αϋτών ήταν ό Καπετάν — Λιόλιος»

Και συνεχίζει ό Ρίχτερ τήν αφήγησή του. «'Από τάς συζητήσεις, τις χειρονομίες τὰ φευγαλέα βλέμματα που έπεφταν πάνω μου υποπτεύομαι πως είχαν πρόθεση να με σκοτώσουν στην περίπτωση που δέν θά έπερναν όσα λϋτρα ζητούσαν. Δέν άποκλείεται όμως όλες αϋτές οι συζητήσεις να είχαν σαν σκοπό τόν ψυχολογικό πόλεμο έναντιόν μου.

Μεταξύ 'Ιουλίου και Αϋγούστου οι δυο καπεταναίοι άπουσίασαν γύρω στις 30 μέρες. "Όταν επέστρεψαν έγινε ζωηρή συζήτηση και κριτική. Φαίνεται πως θά καταβλήθηκε μέρος, τό μεγαλύτερο ίσως, από τὰ λϋτρα που με πολύ προσοχή και μ' όλα τὰ μέτρα ασφάλειας τὰ τοποθέτησαν σε κρύπτη μιās Μονής. Οι ληστές όμως άπαιτούσαν κι' άλλα, τρώγοντας έρχεται ή όρεξη, λέμε στην πατρίδα μου. Οι μακροχρόνιες συναντήσεις και διαπραγματεύσεις με διάφορα άτομα έμεινε για μένα ένα αίνιγμα άξεγήγητο. Στο μεταξύ ή άναμονή τώσων ήμερών νέκρωσε μέσα μου κάθε έλπίδα σωτηρίας. 'Η έξουθενωτική άδράνεια, ή λιγοςτή και χωρίς ποικιλία τροφή, τέλος οι εκφοβισμοί και τρομοκρατίες τών ληστών που συστηματικά άσκοϋσαν πάνω μου ήταν αρκετά ώστε να φθάσω σε κατάσταση άξιοθρήνητη με άποτέλεσμα τή φυσική και ήθική κατάπτωση μου.

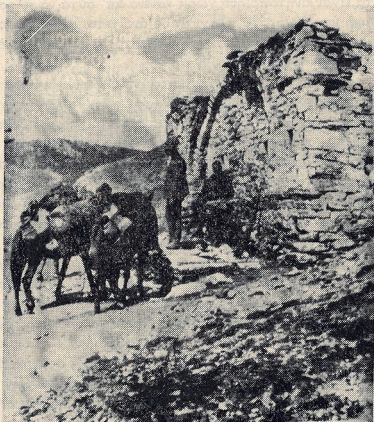
Κεραυροί Ν. Ολύμπου - Φωτο: Βίβρα

Άποψη του Κοκκινόποδ. Στο βάθος φαίνεται το ξωκκλήσι
« Άγιος Αθανάσιος »

Έτσι μέ άτέλειωτες ταλαιπώριες, κακουχίες, στερήσεις, φθάνουμε στις 22 τοῦ Αύγουστου. Ἡ ἡμερομηνία αὐτή μέ βρίσκει κουρέλι ψυχικά καί σωματικά, εἶναι ὁμῶς εὐλογημένη μέρα. Λευτερώνουμε. Τό βράδυ λοιπόν τῆς μέρας αὐτῆς οἱ κλέφτες ἀποφασίζουν νά μοῦ δώσουν τήν Λευτεριά μου καί ν' ἀπαλλαχθοῦν ἀπό τήν ἐνοχλητική γι' αὐτούς παρουσία μου. Δέν μπορῶ νά ξέρω ποιά ἦταν τά αἷτια αὐτῆς τῆς σωτήριας γιά μένα ἀπόφασης. Αὐτό δέν ἔχει σημασία, ἐκεῖνο πού βαραίνει στήν περίπτωσή μας ἦταν ἡ λευτεριά μου. Μέ διατάζουν λοιπόν, τό βράδυ, στις 22 τοῦ Αύγουστου, νά βάλω τά παπούτσια μου καί νά προετοιμασῶ. Μέ ὀδήγησαν σέ ἀρκετή ἀπόσταση ἀπό τό σπήλαιο, στήν πλαγιά πού δεσπόζει πάνω ἀπό τήν πεδιάδα «ΜΑΤΙ». Ἦταν ἕνα ἀξέχαστο βραδυνό. Ὁ ἥλος μόλις ἔδυσσε σκορπίζοντας μιὰ χρυσόσκονη ἐνῶ μύρια βομβίσματα ἀνέβαιναν μέσα στό σκοτάδι μέ τήν ἀπλότητα πού ἔχει τό μυρωμένο ἀγέρι. Ἡ ἀπόλυτη ἠσυχία φαίνεται πῶς ἐντυπωσίασε ἀκόμα κι' αὐτούς τούς ληστῆς πού ἦταν δεμένη ἡ ζωή τους μέ τό βουνό καί τίς μύριες χαρές του. Φτάσαμε σέ μιὰ ραχοῦλά πού ὅπως φαίνεται ἀποτελοῦσε τό σύνορο τῆς λευτεριάς τῶν ληστῶν. Πέρα στόν κάμπο λαμποκοποῦσαν τά φῶτα. Δέν ἔκανα λάθος, ἦταν ἡ γραφική κωμόπολη τῆς Ἐλασσόνας. Ἐδῶ ξαφνικά μέ περιτριγυρίζουν οἱ ληστῆς. Ἦταν ἀναπάντεχο τό γεγονός, τόσο πού μέ ξάφνιασε, τά εἶχα χαμένα. Νόμισα πῶς ἔφτασε τό τέλος μου. Ὅντας σέ τέτοια κατάσταση καί ἐνῶ ἡ σκέψη μου ἔτρεχε καλπάζοντας γιά ν' ἀγκαλιάση μέ συζυγική στοργή ἀγάπη καί πατρική στοργή γυναῖκα καί παιδιά, αἰσθάνομαι ἕνα δυνατό, ἐγκάρδιο καί γελαστό χειροσφύξιμο, μέχρι νά συνέλθω ἀπό τή ταραχή μου, ἀκολουθεῖ δεύτερο, τό ἴδιο ἀντρικιο καί ἐγκάρδιο καί ὕστερα τρίτο, τέταρτο. Ἀκόμα σφυρίζει στ' αὐτιά μου ἡ μόνη λέξι πού καταλάβαινα, ἀ ν τ ἰ ο.

Ἀκολούθησα ἀμέσως τό μονοπάτι μέ κατεύθυνση πρὸς τά φῶτα τῆς Ἐλασσόνας, αὐτή τή φορά μόνος, ὄχι ὁμῶς ἀσυντρόφευτος ἀλλά μέ ἕνα ἐντονο αἰσθημα φόβου. Ἄναιξα τό βῆμα μου ἐνῶ σέ κάθε στιγμή περιμένα νά δεχθῶ μιὰ μπαταριά στήν πλάτη μου.

Δέν μπορῶ νά ὑπολογίσω πόσο βάδισα, ξέρω ὁμῶς πῶς ἀκολούθησα κατὰ μῆκος τά σύνορα τῆς Μελόνας. Τέλος ἔφθασα στήν τοποθεσία Καρακόλ (φυλάκιο) κατάκοπος, σχεδόν μισοαναίσθητος. Ἦταν φανερό πῶς οἱ δυνάμεις μου μ' ἐγκατέλειπαν. Ἡ σκέψη ὁμῶς, εὐτυ-

Ἡ Βρύση Κροῦτσαλη ἔξω ἀπὸ τὸν Κοκκινοπλό.

χῶς γρηγοροῦσε κι ἦταν αὐτὴ ὀκριβῶς ποῦ μέ φώτισε τὴν τελευταία στιγμή νὰ διανύσω ἀρκετὴ ἀπόσταση ἔρποντας, ὥστε νὰ πλησιάσω ὅσο τό δυνατόν περισσότερο τοὺς Τούρκους φρουροὺς καί νὰ ἀποφύγω ἔτσι αὐτὸ πού ξέφυγα τόσες φορές ὅταν μέ κρατοῦσαν στὰ χέρια τους οἱ ληστές, τό θάνατο. Σερνάμενος λοιπόν μέ χίλιες προφυλάξεις καί μέ τὴν ψυχὴ στὰ δόντια, ἔφτασα ἐπιτέλους σέ ἀπόσταση λίγων μέτρων ἀπὸ τοὺς Τούρκους φρουροὺς. Ἀμέσως μ' ἀνεγνώρισαν, ἦταν πλέον φανερό πῶς εἶχα σωθῆ.

Τὴν ἄλλη μέρα τό πρωτὶ ἔφτασα στὴν Ἐλασσόνα. Ἐκεῖ μέ ὑποδέχθηκε ὁ Διοικητὴς καί οἱ Τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ πού μέ ἀναζητοῦσαν ἐδῶ καί τρεῖς μῆνες. Ὅπως μέ πληροφόρησαν οἱ Τουρκικὲς ἀρχές, πολ-

λά τάγματα είχαν κινητοποιηθῆ χωρίς κανένα ἀπ' αὐτά νὰ πλησιάσῃ, γιὰ κακὴ δική μου τύχη, τὴν πλαγιὰ ποῦ ἀνοίγεται στὸ οὐτόμιο τοῦ δικοῦ μας κρυσφύγεται». Ἐδῶ τελειώνει τὴν τόσο ἀφηγηματικὴ καὶ τόσο ἀποκαλυπτικὴ ἐξήγηση ὁ Ρίχτερ.

Δυστυχῶς γιὰ μᾶς στὴν ἀφήγηση αὐτὴ ὁ Γερμανὸς ἐπιστήμων καὶ φυσιοδίφης Ε Ρίχτερ δὲν ρίχνει κανένα φῶς. Πολλὰ ἐρωτήματα μένουν ἀναπάντητα. Πορ' ὄλες τὶς μεταγειέστερες προσπάθειες τοῦ Ρίχτερ γιὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ, ἂν ὄχι ὄλα, τουλάχιστον μερικὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα, δὲν μπόρεσε νὰ βρῆ τό μίτο τῆς ὄλης ὑπόθεσης κι' αὐτό γιὰτί σκόνταφτε πάντα στὴν ἄρνηση τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας νὰ ρίξῃ φῶς, νὰ ἐξηγήσῃ τὰ ἀνεξήγητα. Ὅλες οἱ ἐνέργειες ἔμειναν μυστικὲς καὶ ἓνα πελώριο πέπλο μυστηρίου ἀδιαπέραστο κάλυψε τὴν ἐπιχείρηση Ρίχτερ γιὰ πολλὰ χρόνια.

Ἄξιζει στὸ σημεῖο αὐτὸ νὰ παραθέσω μιὰ ἀκόμα παράγραφο ἀπὸ τὴν ἀφήγηση Ρίχτερ. Αὐτὴ ποῦ ἀναφέρεται στὰ συμπεράσματα τὰ δικά του. Γράφει λοιπὸν ὁ Ρίχτερ: « Πιστεύω πῶς οἱ ληστές ἐνεργοῦσαν γιὰ λογαριασμό τρίτου προσώπου ποῦ συνιδέονταν ἀμέσως μὲ πολιτικὲς καὶ διπλωματικὲς ἀρχὲς τῆς Θεσσαλονίκης. Ὅπως κι' ἂν ἔχη ἡ ὄλη ὑπόθεση τῆς ἀπαγωγῆς μου, πιστεύω πῶς στάθηκε ἀφορμὴ γιὰ τὴν ἀπαρχὴ δυσάρεστης διπλωματικῆς ἐξέλιξης μεταξύ Γερμανικῆς καὶ Τουρκικῆς Κυβέρνησης. Δὲν ἀποκλείεται μάλιστα αὐτέες οἱ δυσἀρεσκεῖες νὰ βάρυναν ἔστω καὶ λίγο στὴν μετέπειτα ἔκρηξη τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων τοῦ 1912».

Βέβαια οἱ γινῶμες αὐτέες τοῦ Ρίχτερ μὲ τὴν πρώτη ματιὰ θεωροῦνται παρακινδυνευμένες, πῶς ὅμως μπορεῖ κανεὶς ἐντελῶς ἀβασάνιστα νὰ τὶς ἀπορρίψῃ ὀλότελα;

Φτάνουμε στὰ 1912. Εἶναι χρονιά σημαδιακὴ μὲ τὶς Ἐθνικὲς ἀνακατατάξεις ποῦ ἀκολούθησαν. Ζεσπᾶ ὁ πόλεμος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς, μὲ τὴν ἀρχηγία τοῦ Διαδόχου Κων(νου) καὶ πολιτικὸ ἡγέτη τὸν φωτεινὸ νοῦ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, μπαίνει στὴ Μακεδονία. Παράλληλα μέρος τοῦ στρατοῦ περνάει τὸν λαιμὸ τῆς Θρυλικῆς Μελοῦνας, ἐλευθερώνει τὴν Ἐλασσόνα, δίνει τὶς γνωστὲς καὶ δοξασμένες μάχες τοῦ Σαρανταπόρου καὶ σὲ λίγες μέρες ἡ Θεσσαλονίκη μας γίνεται καὶ πάλι Ἑλληνικὴ.

Ἄπο δῶ καὶ πέρα ὁ Ὀλυμπος εἶναι ὀλοκληρωτικὰ Ἑλληνικὸς

καί ἡ δράση τῶν ληστῶν αὐτόματα σημειώνει ὕφεση, ἐνῶ παράλληλα αὐξάνεται τό ἀνανεωμένο ἐνδιαφέρο τῶν διαφόρων ἐπιστημόνων καί ὀρειβατῶν γιά τήν κατάκτηση τῆς μυθικῆς κατοικίας τῶν Ὀλύμπιων Θεῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β!

Ο ΤΥΠΟΣ

Νομίζομεν πῶς θά ἦταν σκόπιμο, γιά τή πληρέστερη ἐνημέρωση τῶν ἀναγνωστῶν, νά παραθέσουμε ἀποσπασματικά τά δημοσιεύματα τοῦ Ἑλληνικοῦ καί ξένου τύπου, τά σχετικά μέ τήν ὑπόθεση Ρίχτερ.

Ἀπό τίς στῆλες τῆς ἐφημερίδας «ΠΑΤΡΙΣ» τῶν Ἀθηνῶν μέ διευθυντή τότε τόν Σ. ΣΙΜΟΝ παρακολουθοῦμε τίς διακοινώσεις τῶν πρεσβειῶν. Ἀπό τά δημοσιεύματα αὐτά πρέπει νά σημειώσουμε πῶς λάβαινε γνώση μόνο ὁ Καπετάν Λιόλιος. Ἡ κατατόπιση αὐτή τοῦ Λιόλιου γίνονταν ἀπό εἰδικό ἀγγελιοφόρο πεῦ συνδέονταν μέ τή στρατιωτική διοίκηση τῆς Λαρίσας καί μέ τό Ἑλληνικό προξενεῖο Ἐλασσόνας. Ὁ Γερμανός ἐπιστήμονας Ρίχτερ γιά ὄλα αὐτά τά δημοσιεύματα καί τίς διακοινώσεις τῶν πρεσβειῶν εἶχε παντελεῖ ἀγνοια. Τό μέτρο ἦταν σκόπιμο καί εἶχε σάν σκοπό νά ἀφαιρέσουν ἀπό τόν Ρίχτερ ὄλα τά ντοκουμέντα πού, μετά τήν ἀπελευθέρωση μποροῦσε ἴσως νά χρησιμοποιήση καί νά δημοσιεύση στό διεθνή τύπο δυσφημίζοντας ἐτσι τό νεαρό τότε Ἑλληνικό Κράτος.—

Ἐφημερίς «ΠΑΤΡΙΣ» 22 Ἰουλίου 1911

Δ)ντής Σ. ΣΙΜΟΣ

Ἡ Αἰχμαλωσία τοῦ Ρίχτερ

Οἱ Λησταί εἰς Ἐλασσόνα

Ἐγνώσθη χθές ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ὅτι εἰς τήν περιφέρειαν τῆς Ἐλασσόνας καί ἴδια ἐξωθι τῆς Τσαριτσόνης ἐνεφανίσθη ὁ ληστής Λιόλιος μετά τῆς συμμορίας, τῆς αἰχμαλωτισάσης τόν Γερμανόν Ρίχτερ. Ἰσχυρά στρατιωτική δύναμις ὑπό τόν ἄλλοτε διοικητήν Κατερίνης Χαμίτ Βέην, εἰδικόν εἰς τάς καταδιώσεις λησσοσυμμοριῶν, ἐνεργεῖ διά τήν σύλληψιν του, ἀπετάθη δέ καί πρός τόν Ἑλληνα Μητροπολίτην τῆς περιφέρειας, ἀγγέλων ὅτι θά προβῆ εἰς σχετι-

κὰς ἐρένας. Ὁ Μητροπολίτης ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐνεργήσῃ ὅτι θελήσῃ ἐντὸς πάντα τῶν ὁρίων τοῦ Νόμου. Αἱ πληροφορίες αὗται ἀποτελοῦν μίαν ἀκόμη ἐμπράγματον διάψευσιν τῶν ἀνακριβειῶν τὰς ὁποίας δημοσιεύουν τὰ Γερμανικά φύλλα ὅτι ὁ Λιόλιος κατέφυγεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

«ΠΑΤΡΙΣ» 16 Αὐγούστου 1911

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΡΙΧΤΕΡ

Ἡ Ἐκθεσις Ἑλληνοσ Ἀξιωματικοῦ

Ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις διὰ τὰ λῦτρα

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ρίχτερ κατόπιν τῶν ἀνακινώσεων τῆς ἐνταῦθα Τουρκικῆς πρεσβείας, διαψευδουσῶν ἐπισήμους ἀνακινώσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τείνει νὰ λάβῃ μορφήν διπλωματικοῦ ἐπεισοδίου, προπάντων μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐλεγχούσης ψευδῆ τὰ ὅσα ἡ Τουρκικὴ πρεσβεία ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς ἀνακινωθέντι ἀνέφερε. Διότι ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἡ θέσις τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμένου τῆς Τουρκίας Γκαλήπ-βὴ συνεννοηθέντος ἀπ' εὐθείας ὄχι μόνον μετὰ τὴν Πύλην, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν Καϊμακάμη τῆς Ἐλασσόνας προκειμένου περὶ ἀνακινώσεως θιγούσης τὸ γόητρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καθίσταται ὡποσδήποτε δυσχερῆς. Τὸ ἱστορικὸν τῆς δημιουργηθείσης περιπλοκῆς ἔχει ὡς ἑξῆς: Πρὸ ἕξ μηνῶν ὁ Τούρκος ἐπιτετραμμένος ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Γρυπάρην σημείωμα, διὰ τοῦ ὁποίου διετεινετο ὅτι καθ' ἕως εἶχε πληροφορίας ὁ Ρίχτερ εὑρίσκετο ἀπὸ πολλοῦ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔδαφους. Ὁ κ. Γρυπάρης ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ ὅτι ἡ πληροφορία τῆς πρεσβείας δὲν ἦτο ἀληθὴς, διότι οὐδαμῶς τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων ἀνεκαλύφθησαν ἰχνη ληστῶν. Τὴν Πέμπτην ὅμως ἡ Τουρκικὴ πρεσβεία ἐδημοσίευσε τὸ γνωστὸν ἀνακινωθέν τοῦ Καϊμακάμη Ἐλασσόνας, διὰ τοῦ ὁποίου διεψεύδοντο αἱ πληροφορίες τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἱστορικὸν τῆς περιπλοκῆς.

ΕΒΡΑΙΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνταποκρίσεις τῶν Γερμανικῶν φύλλων καὶ ἰδίᾳ τοῦ «Ἐχωρίου Ἀγγελιοφόρου» δι' ὃν κατεβάλλοντο προσπάθειαι ὅπως ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ κ. Ρίχτερ εὑρίσκετο ἀπὸ πολλοῦ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔδαφους εἰς τὸ κρυψόγητον τῆς συμμορίας Λιόλιου—Καραπιπέρη, εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωσθῇ διὰ τὰ ἐξηγηθῇ τὸ πρᾶγμα, ὅτι αὗται ἐγράφοντο κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Καϊμακάμη τῆς Ἐλασσόνας ὑπὸ ἑβραίων ἐκ Θεσ/νικῆς ὀργάνων τοῦ Κομιτάτου καὶ ἀνταποκριτῶν τακτικῶν τῶν ἀσχοληθέντων μετὰ τὴν ὑπόθεσιν Ρίχτερ Γερμανικῶν φύλλων. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ αἰχμάλωτος συνεννοεῖ-

ΟΛΥΜΠΟΣ

το διαρκῶς μετὰ τοῦ ἐν Θεσ)νίκη προξένου του καὶ τῶν ἐκεῖ Τουρκικῶν ἀρχῶν καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς αἰχμαλωσίας του, ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ὑπονοίᾳ ὅτι ὁ Ρίχτερ ἦτο δυνατόν νά εὐρίσκεται ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἀνέθεσε τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ κρυσφυγέτου τῶν ληστῶν εἰς Ἀξ)κόν, τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τοῦ ὁποίου δημοσιεύομεν κατωτέρω καὶ σχετικὴν ἔκθεσιν. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης χρονολογουμένης ἀπὸ 3ης Αὐγούστου, καταφαίνεται ἡ εἰλικρινῆς ἐνέργεια τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Ρίχτερ δέν εὐρέθη ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὅπως φέρω εἰς γινῶσιν τοῦ Ὑπουργείου ἐν σχέσει πρὸς τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν ἣτις μοὶ ἀνετέθη, διὰ τὴν καταδίωξιν ἢ τὴν σύλληψιν τῶν αἰχμαλωτισάντων τὸν Ρίχτερ ληστῶν, ὅτι ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ἐνεργειῶν μου προκύπτουν τὰ ἀκόλουθα:

1) Ἡ Συμμορία ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Γ. Λιόλιου, ἐκ Πιτσουγκιάς — Ὁθωμανικοῦ χωρίου καὶ τοῦ Ἀθανασίου Στρατῆ ἢ Καραμπιπέρη ὡς ἀρχηγῶν, τοῦ πρώτου μὲν ἔχοντος δύο ἀκολοῦθους, τὸν Ἰ. Μιτουῆλην ἢ Ντεληγιάννην καὶ τὸν Ἰ. Μεταξιῶτην, ἐκ Χασιάς τῆς Τουρκίας, τοῦ δὲ δευτέρου ἀκολουθουμένου ἐπίσης ὑπὸ δύο ληστῶν, ἀγνώστου ὀνοματεπωνύμου ἐπίσης ἐκ Χασιάς. Αἱ διαδόσεις ὅτι μετέχουσι τῆς συμμορίας ὁ Καραμήτσος καὶ ὁ Χασιώτης εἶναι ἐντελῶς ἀβάσιμοι.

2) Ἡ συμμορία αὕτη ἠχμαλώτισε τὸν Γερμανὸν μηχανικὸν ἐπὶ Τουρκικῶν ἐδάφους καὶ τῇ ὑποδειξίᾳ ἐνὸς κατασκόπου αὐτῆς ὑπηκόου Ὁθωμανοῦ εὐρισκόμενου εἰς συνεχεῖς συνεννοήσεις μετὰ τῆς ληστοσυμμορίας. Οἱ λησται ἀπήγαγον τὸν μηχανικὸν ἐμφανισθέντες εἰς διάφορα Τουρκικὰ χωρία καὶ περφερόμενοι εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἐλασσόνας, ἣτις ὑπῆρξε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ κέντρον τῶν ληστρικῶν αὐτῶν πράξεων. Τοῦτο ἀκριβῶς ἐπέτρεψεν εἰς τὴν συμμορίαν νά εὐρίσκη ἐκεῖ ἀκόπως ζωτροφάς καὶ νά δύναται ἀκόπως νά φυλάττη τὸν αἰχμῶλον ἐν ἀσφαλείᾳ κρυπτομένη κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ χωρία Βαλανίδα, Βουβάλα, Δρυάνοβον, Μεταξά κ.λ.π. πάντων ἐπὶ Ὁθωμανικοῦ ἐδάφους ὅπου κέκτηται φίλους πάσης ἐμπιστοσύνης, γινῶστους πρὸς ἡμᾶς.

ΠΟΘΕΝ ΑΙ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

3) Τὰ παρά τινων ξένων ἐφημερίδων ἀναγραφόμενα περὶ ἐμφανίσεως τῆς ληστοσυμμορίας μετὰ τοῦ αἰχμαλώτου αὐτῆς εἰς τὸ χωρίον Δερελῆ τοῦ Δήμου Γόννων, ὅπου δῆθεν ἐκρύπτετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Καραναστάση ἢ Σπανοῦ, εἶναι ἐντελῶς ἀνακριβῆ. Πολύ δὲ μᾶλλον ὅσον διὰ λόγους γνωστούς αἱ ληστοσυμμοριαὶ οὐδέποτε περιάγουσι μεθ' ἐαυτῶν τοὺς αἰχμαλώτους των. Κατὰ τὰς

πληροφορίας ἡμῶν τρεῖς τῶν ληστῶν οἱ Λιόλιος, Καραπιπέρης καὶ Ντεληγιάννης ἐμφανίζονται μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν. Οἱ τρεῖς ἄλλοι φυλάττουν τὸν αἰχμάλωτον εἰς μέρος ἄγνωστον ἀκόμη πρὸς ἡμᾶς.

4) Ἡ καταδίωξις τῆς συμμορίας ἐπὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἐδάφους ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ἀξιωματικοῦ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Στρατοῦ Χασάν Ἐφένδη, τέως σταθμάρχου Μελοῦνας, ἥδη δὲ σταθμάρχου τοῦ Ὀθωμανικοῦ παραμεθορίου σταθμοῦ Δερελῆ. Ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ Ἀξιωματικοῦ τούτου, προέκυψαν αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διαβιβασθεῖσαι πληροφορίες πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, καθ' ἃς οἱ λησταὶ διέβησαν τὰ σύνορα, κομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν αἰχμαλωτὸν τῶν καὶ παραμένουν ἤδη ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

ΤΟ ΣΩΜΑ ΛΙΟΛΙΟΥ

Παρακαλῶ ἐν τούτοις τὸ Ὑπουργεῖον ὅπως θεωρήσῃ τὰς πληροφορίες ταύτας ἀνακριβεῖς ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀπορροῦσης πηγῆς. Εἶμαι εἰς θέσιν ὅπως ἀνακοινώσω ἐπίσης ὅτι πληροφοροῦμαι ἐξ ἀσφαλούς πηγῆς, ὅτι αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν σχέσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ τούτου μετὰ τῆς συμμορίας Λιόλιου ὑπῆρξαν λίαν ἐγκάρδιοι. Τόσον μάλιστα ἐγκάρδιοι ὥστε ἄλλοτε ἐπῆλθε ποῖα τις δυσἀρέσκεια μετὰ τῶν διὰ τὴν διανομὴν μικρῶν τινῶν κερδῶν τῆς συμμορίας. Δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω τὸ Σον Ὑπουργεῖον, ὅτι ἂν ἡ ληστοσυμμορία εἶχεν πράγματι εἰσέλθει εἰς Δερελῆ μετὰ τοῦ αἰχμαλώτου καὶ ἂν εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς οἰκίαν τινὰ τοῦ χωρίου Ἀργυρούλιον ἢ ἂν εἶχεν προσεγγίσῃ τὸν Τίρναβον ὡς βεβαίον τὰ ξένα φύλλα, θὰ ἦμην σήμερον εἰς θέσιν νὰ παράσχω λεπτομερεῖς περὶ τούτου πληροφορίας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἵνα ληφθῶσιν μέτρα ἀποτελεσματικὰ διὰ τὴν καταδίωξιν τῶν ληστῶν. Ἐλήφθησαν πρὸς τοῦτοις πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἐλπίζω δὲ ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ μεταδώσω προσεχῶς πρὸς τὸ Σον Ὑπουργεῖον πληροφορίας διευκολυνούσας τὴν καταδίωξιν τῆς συμμορίας παρὰ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, ἂν ὡς πιστεύω οἱ λησταὶ παραμένουν εἰς ὄρισμένα τινὰ σημεία τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἐδάφους. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἂν τὸ σῶμα τοῦ Λιόλιου ἤθελεν εἰσδῶσῃ εἰς τὸ ἔδαφος ἡμῶν θὰ καταδιωχθῆ ἀποτελεσματικῶς.

ΤΑ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ ΛΥΤΡΑ

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ καταβληθέντα λύτρα διὰ τὴν ἀπελευθερώσιν τοῦ Ρίχτερ ἐγνώσθη ὅτι ταῦτα ἀνέρχονται εἰς ὀκτώ χιλιάδας λίρας, ἐλήφθησαν δὲ παρὰ τοῦ ἐν Θεσβονικῇ προξένου τῆς Γερμανίας διὰ συναλλαγματικῆς ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς. Ὁ δὲ πρόξενος τῆς Γερμανίας ἐζήτησε παρὰ τοῦ Νομάρχου τὴν ἐκ μέρους τῆς Τσερκικῆς Κυβερνήσεως ἐξόφλησιν τῆς συναλλαγματικῆς ταύτης.

«ΠΑΤΡΙΣ» 20 Αύγουστου 1911

Τὸ ζήτημα αἰχμαλωσίας τοῦ Ρίχτερ

Ἐκτὸς τοῦ γνωστοῦ τηλεγραφήματος πρὸς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Πρακτορεῖα διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Ρίχτερ τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον διένειμε χθὲς καὶ τὸ ἀκόλουθον ἡμιεπίσημον ἀνακοινωθέν.

«Ἐπειδὴ ἡ Τουρκικὴ Πρεσβεία ἐδημοσίευσεν ἀνακοινωθέν, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ μηχανικός κ. Ρίχτερ ἀφέθη ἐλεύθερος ἐπὶ τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς μεθορίου γραμμῆς ὅπου ὠδηγήθη παρὰ 4 ἀτόμων προερχομένων ἐκ τοῦ χωρίου Καρατζόλι ἐξουσιοδοτήθημεν ὅπως βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ εἰδησις αὕτη οὐδαμῶς, ἐπιβεβαιούται, οὔτε παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, οὔτε παρὰ ἐτέρας τινὸς οἰανδήποτε πηγῆς. Ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ὑπονοίᾳ ὅτι ἡ συμμορία τοῦ Λιόλιου εἶχε καταφύγει ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἡ Βασ. Κυβέρνησις εἶχε ἐπανειλημμένως ἐκδώσει αὐστηρὰς διαταγὰς ἀπὸ μὲν ὅσον περιποῦ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ κρυφύτου τῶν ληστῶν καὶ τὴν σύλληψιν τῆς συμμορίας. Παρὰ τὰς ἐρεῦνας ἐντοῦτοις αἰτίνας διενεργήθησαν οὐδὲν ἶχνος ἐσημειώθη τῆς ρηθείσης συμμορίας παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

«ΠΑΤΡΙΣ» 24 Αύγουστου 1911

Ὁ Ρίχτερ ἀφέθη ἐλεύθερος

Λάρισα 23 Αύγουστου

Ἀπὸ πρωΐας ἰδιωτικαὶ πληροφορίες ἐκ Τιρνάβου ἀνέφερον ὅτι ὁ Γερμανὸς καθηγητῆς Ρίχτερ ὁ ἀπαχθεὶς ὑπὸ τῶν ληστῶν ἀφέθη ἐλεύθερος. Τὸ πρᾶγμα βεβαιούται καὶ ἐπισήμως. Ὁ ἀστυνόμος Τιρνάβου τηλεγραφεῖ ὅτι Ἑλλην ταχυδρόμος μεταβάς σήμερον εἰς Τίρναβον ἐξ Ἐλασσόνας, ἀνεκοίνωσεν ὅτι καθ' ὁδὸν εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἐλασσόνας συνήντησε Τουρκικὸν ἀπόσπασμα συνοδευόν πρὸς τὴν Ἐλασσόνα τὸν Γερμανὸν Ρίχτερ. Ὁ Τουρκὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ἀποσπάσματος ἐγνώρισεν τῷ ταχυδρόμῳ, ὅτι ὁ Ρίχτερ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης νυκτὸς ἐνεφανίσθη μόνος πρὸ τοῦ σκοποῦ Τουρκικοῦ μεθοριακοῦ σταθμοῦ τῆς Μελούνας. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀπελευθερώσεως ἀγνοοῦνται.

«ΠΑΤΡΙΣ» 26 Αύγουστου 1911

Ὁ Ρίχτερ δὲν ἐπάτησε Ἑλλήν. Ἐδάφους

Ὁ Ρίχτερ φθάσας εἰς Θεσ)νίκην οὐδὲν ἀνεκοίνωσεν σχετικῶς μὲ τὴν αἰχμαλωσίαν του. Εἰς Ἐλασσόνα ὅμως ἐδήλωσε ὅτι οὐδέποτε ἐπάτησε τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ ἐπομένως τὰ γραφέντα καὶ ἀνακοινωθέντα ὑπὸ τῶν

Τουρκικῶν Ἀρχῶν περὶ τοῦναντίον εἶναι ἀνακριβῆ. Ταῦτα ἀνεκοινώθησαν διὰ νὰ συκοφαντήσουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΙΟΛΙΟΣ

Θὰ ἦταν παράλειψη ἂν δέν δίναμε ὠρισμένες κατατοπιστικὲς πληροφορίες γιὰ τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ τρία πρόσωπα ποῦ ἐπαιξαν πρωταγωνιστικὸ ρόλο στὴν ὑπόθεση Ρίχτερ. Μὲ κάθε δυνατὴ λεπτομέρεια περιγράψαμε τὴν προσωπικότητα τῶν δύο πρώτων, τοῦ Ε. Ρίχτερ καὶ τοῦ Γιάννη Μαρωνίδη. Καιρὸς ν' ἀσχοληθοῦμε καὶ μὲ τὸν τρίτο ἄνθρωπο τῆς ὑπόθεσης, τὸν Καπετάν Λιόλιο.

Ὁ Γιώργος Λιόλιος, αὐτὸ εἶναι τὸ πραγματικὸ ὄνομα τοῦ ἀρχιληστή, γεννήθηκε στὸ Μητσούρι (Φλάμπουρο) Ἐλασσόνας. Ὑστερα ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Μακεδονίας, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία του ποῦ ἀνοιχτὰ καὶ χωρὶς περιστροφές διαλαλοῦσε, ἐγκατέλειπε τὰ Ἑλληνικὰ βουνὰ καὶ τὴ ζωὴ τοῦ ληστή γιὰ νὰ συνεργασθῆ μὲ τὶς Ἑλληνικὲς Στρατιωτικὲς Ἀρχές. Κατατόχτηκε στὰ ἀποσπάσματα δίωξης ληστῶν, κάτω ἀπὸ τὶς διαταγές τοῦ ἀποσπασματάρχη Ἀντώνη Καλοειδᾶ. Ἡ συνεργασία αὐτὴ ἦταν πολὺ χρησιμὴ γιὰ τὶς Ἑλληνικὲς ἀρχές γιατί ἦταν ὁ Λιόλιος ἄριστος γνώστης τοῦ Ἑλληνικοῦ βουνοῦ μὲ τὰ κρυσφύγετα καὶ τὰ μονοπάτια του. Οἱ σύντροφοι ὁμως τοῦ Γιώργου Λιόλιου μὲ ἀρχηγό τους τὸν αἰμοβόρο Γκαντάρρα δέν συγχώρησαν ποτέ στὸν Λιόλιο τὴν παρασπονδία αὐτὴ. Εἶχαν κάνει τάμα νὰ ἐκδικηθοῦν, ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ ὁ ἀποστάτης Λιόλιος γιὰ τὴν προδοσία του καὶ πράγματι ἐξώφλησε τὸ χρεὸς μὲ τὸ αἷμα του. Γιὰ νὰ πετύχῃ τὸ σκοπὸ του ὁ Γκαντάρρας ἀκριβοπλήρωσε ἄνθρωπὸ του, ποῦ μοναδικὴ ἀπασχόληση, μοναδικὸς του σκοπὸς ἦταν ἡ συστηματικὴ παρακολούθηση τοῦ Λιόλιου. Μιά μέρα εἰδοποιεῖται ὁ Γκαντάρρας πὼς ὁ Λιόλιος θὰ περνοῦσε ἀπὸ τὴν τοποθεσία «Μάτι» Μελοῦνας, μὲ κατεύθυνση τὸν Κοκκινοπλό.

Ἡ στιγμή ἦταν κρίσιμη, οἱ ὥρες πολῦτιμες, ἔπρεπε νὰ σπεύσουν. Ἀμέσως ὁ Γκαντάρρας μὲ τὴ συμμορία του βοβόλησαν πρὸς τὸ μέρος ἀπ' ὅπου θα περνοῦσε ὁ ἄσπρονδος φίλος τοῦ Λιόλιος. Ἡ ἐνέδρα στήθηκε στὸ ἴδιο ἀκριβῶς σημεῖο ποῦ ἄλλοτε εἶχε διαλέξει ὁ βασιλιάς τῶν βουνῶν Λιόλιος γιὰ νὰ φυλάγῃ τὸν Ρίχτερ. Φαίνεται πὼς ἡ μορφολο-

για τοῦ ἐδάφους προσφέρονταν γιά τέτοιες ἐπιχειρήσεις. Οἱ ὥρες περνοῦσαν μέ πολύ ἀργό ρυθμό, ἡ ἀγωνία τοῦ Γκαντάρα* καί τῶν συντρόφων του μεγάλωνε ὄλο καί περισσότερο ἐνῶ στό νοῦ τους περνοῦσαν σκέψεις ἀπό τίς πιό πιθανές μέχρι τίς πιό παράλογες. Τήν ἐνταση τῆς στιγμῆς μεγάλωνε ἀκόμα πιό πολύ ἡ νεκρική σιγή πού βασίλευε καί πού ἦταν κατάσταση ἀνάγκης τῆς στιγμῆς γιατί ὑπῆρχε κίνδυνος τό ἐξασκημένο μάτι καί τό αὐτί τοῦ Λιόλιου κάτι ν' ἀντιληφθῆ καί ὄλα ναυαγοῦσαν ὀριστικά καί ἡ εὐκαιρία ἀμετάκλητα θά χάνονταν. Πάνω λοιπόν στήν κρίσιμη στιγμή, καί ἐνῶ τὰ νεῦρα τῶν ληστῶν ἦταν τετωμένα, κάνει τήν ἐμφάνιση, ἀπό μακρῦρά, ὁ Λιόλιος. Ἡ συμμορία τοῦ Γκαντάρα κρατᾷ τήν ἀνάσα της ἐντείνει τήν προσοχή της κι ὅταν ἔφτασε σέ ἀπόσταση βολῆς δέχθηκε τήν πρώτη σφαῖρα ἀπό τόν ἀριστο σκοπευτή Γκαντάρα. Τό τραῦμα ἦταν τόσο σοβαρό πού ἔθεσε ἐκτός μάχης τόν Λιόλιο. Ἔτσι ὁ Γκαντάρας καί οἱ σύντροφοί του εἶχαν ὄλη τήν ἀνεση νά συζητήσουν μέ τόν παλιό φίλο! Μέ τήν ἡσυχία τους ἀργότερα νά τόν ἀποτελειώσουν μέ μέθοδο πού αὐτοί θά ἔκριναν σάν τήν πιό σωστή καί πού θά ταίριαζε στήν περίπτωση.

Χωρίς πολλές περιστροφές ἀποφάσισαν. Τόν ἀποτελειώσαν μέ τόν πιό σαδιστικό τρόπο. Κομμάτιασαν τό σῶμα του καί ἔψησαν τήν καρδιά του.

Ἔτσι τέλειωσε τή ζωή του ὁ Γιώργος Λιόλιος σέ ἡλικία 55 χρόνων, ἀφήνοντας οἰκογένεια, τή γυναίκα του καί δύο θυγατέρες.

ΤΙ ΕΓΙΝΑΝ ΤΑ ΛΥΤΡΑ;

Ἀπό τὰ λύτρα πού πήρε ὁ Λιόλιος ἀπό τίς Τουρκικές ἀρχές, ἕνα μεγάλο μέρος δόθηκε στούς ἀξιωματικούς τοῦ Στρατηγείου τῆς Λάρισας γιά τήν ἐξακολούθηση τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνα καί τήν προετοιμασία τῆς Ἑλληνικῆς ἐκστρατείας γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Μακεδονίας.

Τά ὑπόλοιπα μοιράστηκαν οἱ ληστῆς μεταξύ τους ἀφοῦ φυσικά πήρε τήν μερίδα τοῦ λέοντα ὁ Λιόλιος.

* Ἀρχιληστής ἀπό τό χωριό Μιτισιρτσιᾶ (*Ἀκρη) Ἐλασσόνας

Ὁ ληστής Γκαντάρας, στό πλευρό του οἱ ἀδελφοί Παπαγεωργίου, στό ἄκρο ἀριστερά ὁ ληστής Ηλιάτανος.

Ο ΓΥΙΟΣ ΡΙΧΤΕΡ

Μετά τήν κατάληψη τῆς πατρίδας μας ἀπό τούς Γερμανούς, τόν μῆνα Ἰούνη τοῦ 1941 φτάνει στόν Κοκκινόπλο ἕνας Γερμανός ἀντισμήναρχος τῆς Γερμανικῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας. Ζητάει τό σπίτι τοῦ Γιάννη Μαρωνίδη γιά νά βρῆ ἐκεῖ πλέον τούς ἀπογόνους, νά γνωριστῆ καί νά ζητήσῃ τήν πατρειοπαράδοτη Ἑλληνική φιλοξενία.

Αὐτός δέν ἦταν ἄλλος παρά ὁ γυιός τοῦ Ρίχτερ ὀνόματι Φρίτζ. Κάθησε, κοιμήθηκε στό ἴδιο κρεβάτι πού κοιμήθηκε ὁ πατέρας του, συζήτησε, ἀνέβηκε στόν Μύτικα τοῦ Ὀλύμπου καί ἀνεχώρησε. Ἔτσι τελειώνει ἡ πολυκροτη Ἱστορία τοῦ Ρίχτερ.

ΤΕΛΟΣ

Ο ΤΥΠΟΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΗΣΑΝ

- 1) Γιάννης Ζιώγας
- 2) Χρήστος Καραγιάννης
- 3) Βαγγέλης Βλαχοδημος

ΠΑΡΑΤΥΠΩΜΑΤΑ

Στή Σελίδα 3	στιχος 27	γράφει	άντι Κυβέρνησις — Κυβέρνησης.
» » 3	» 27	» »	νά χαρτογραφηται — νά χαρτογραφηση.
» » 8	» 19	» »	συνενοήσεων — συνηνοήσεων.
» » 9	» 6	διάβαζε	» πρέ- — πρέπει.
» » 9	» 32	γράφει	» διλλημα—διλημμα.
» » 10	» 20	» »	τήν ψυχασύνθεσιν—τήν ψυχασύνθεση.
» » 18	» 7	» »	άρχηγείσιν—άρχηγίας.
» » 20	» 12	διάβαζε	» Ήλιος—Ήλιος.
» » 22	» 11-12	γράφει	» μηστικές—μυστικές.
» » 24	» 14	» »	» έπιτετραμένου—έπιτετραμένου.
» » 24	» 34	» »	» συνενοείτο—συνηνοείτο.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

1. Πρόλογος του Συγγραφέα	
2. Εισαγωγή	Σελίδα 1.
α. Κατάκτηση του Όλύμπου.	
β. Απόπειρες κατάκτησης του Όλύμπου.	
γ. 2 Αύγουστου 1913.	
Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Α'	
3. Προαπελευθερωτική περίοδος	Σελίδα 4,
4. Η πρώτη άφιξη του Ρίχτερ.	» 5.
5. Δεύτερη απόπειρα κατάκτησης του Όλύμπου	» 6.
6. Τρίτη και μοιραία απόπειρα κατάκτησης του Όλύμπου από τον Ε. Ρίχτερ.	» 7.
7. Είδοποιείται ή Έλληνική κατασκοπεία	» 8.
8. Καλείται ο Γ. Μαρωνίδης.	» 8.
9. 27 του Μάη 1911—Σύλληψη του Ρίχτερ.	» 12.
10. Διπλωματικό έπισόδειο.	» 14.
Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Β'	
11. Ό Τόπος	» 23.
α. Έφημερίς «ΠΑΤΡΙΣ» 22 'Ιουλίου 1911 (Ή αιχμαλωσία του Ρίχτερ. ΟΙ λησται στην [Έλασσόνα].	
β. «ΠΑΤΡΙΣ» 16 Αύγουστου 1911 (Ή υπόθεσις Ρίχτερ. Ή Έκθεσις Έλληνοσ άξιωματικοσ [Ή Γερμανική Κυβέρνησις διά τά λύτρα].	
γ. Έβροιοι άνταποκριται	
δ. Αί Έλληνικαι έέργειαι.	
ε. Πόθεν αί διαδόσεις.	
στ. Τό σώμα του Λιόλιου.	
ζ. Τά Καταβληθέντα λύτρα.	

- η. «ΠΑΤΡΙΣ» 20 Αύγουστου 1911 (Τό ζήτημα αιχμαλωσίας του Ρίχτερ).
 θ. «ΠΑΤΡΙΣ» 24 Αύγουστου 1911. (Ὁ Ρίχτερ ἀφέθη ἐλεύθερος).
 ι. «ΠΑΤΡΙΣ» 26 Αύγουστου 1911. (Ὁ Ρίχτερ δὲν ἐπάτησε Ἑλλημ. Ἐδάφους).

12. Ὁ Γιώργος Λιδόλιος.	Σελίδα 29.
13. Τί ἔγιναν τὰ λῦτρα;	» 30.
14. Ὁ γυιὸς Ρίχτερ.	» 31.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. LE MONT OLYMPE MARCEL KURZ PARIS 1923.
2. «MEINE REISEN ZUM OLYMP UND MEINE GEFANGENSCHAFT» VON EDW. RICHTER MIT EINER EINFÜHRUNG VON MARCEL KURZ: JAHRBUCH DES SCHWEIZER ALPEN-CLUB, VOL. LVII, BERNE 1923.
3. «Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΛΑΣΣΟΝΟΣ» Ἰωάν. Ἀδάμου. Ἐλασσών 1962.
4. «ΓΕΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΕΛΑΣΣΟΝΟΣ» Ἰωάν. Ἀδάμου. Ἐλασσών 1970.
5. Ἐφημερίς «ΠΑΤΡΙΣ»
6. Περιοδικὸν «Τὸ Βουνό» Ε.Ο.Σ.
7. Διηγήσεις ἀπὸ στόματος Γερόντων τῆς περιοχῆς μας.

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Έχουν έκδοθῆ:

- 1) **Ἡ ΜΑΧΗ τῆς ΕΛΑΣΣΟΝΟΣ**
(Εἰδικὸν ἀναμνηστικὸν Λεύκωμα ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῶν Ἐλευθερίων μας. Ὀκτώ-
βριος 1962[. 1969
- 2) **ΔΑ·Ι·ΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΕΛΑΣΣΟΝΟΣ** 1969
- 3) **ΓΕΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΕΛΑΣΣΟΝΟΣ** 1970
4. «Τὰ Κλέφτικα Δημοτικὰ Γραγοῦδια τῆς Ἐπαρχίας Ἐλασσόνος στὴν Ἐπα-
νάσταση τοῦ 1821». 1971
(Εἰδικὴ ἀναμνηστικὴ ἔκδοσις στὴν ἐπέτειο τῆς 150)ετηρίδας τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821)
5. «Ἡ ΕΛΑΣΣΩΝ Εἰς τὸν Ἄγωνα τοῦ 1821» (Διάλεξις) 1971
Αὕτῃ δημοσιεύθηκε καὶ εἰς τὴν Ἐφ)δα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» Λαρίσης καὶ στὸ εἰδικὸ Λεύκωμα γιὰ
τὰ 150 χρόνια τῆς Ἐπανάστασης τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.
6. **ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΕΛΑΣΣΟΝΟΣ ΚΑ-
ΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ** (Τυπώνεται)
7. **ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ** (Υπὸ ἔκδοσιν)

Ἔχουν Δημοσιευθῆ:

- 1) **Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ο ΕΞ ΟΙΚΟΝΟΜΩΝ**
Ἐφ)δα «Θεσσαλικὸν Μέλλον» 1948
- 2) **ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ**
(Πανθεσσαλικὸν Λεύκωμα) 1966
- 3) **50ΕΤΗΡΙΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ**
(2 Αὐγούστου 1913) «1963»
Ἐφ)δες: Ἐρευνα Τρικάλων, Ἐλευθερία—Θεσσαλικά Νέα Λαρίσης, Θεσσαλία Βόλου, Ἐνωσις
Κοζάνης, Φῶς Καΐρου, Νέα Ἐποχὴ Κατερίνης. Περιοδικὰ Ξενία, Ὑ Πᾶν. Ὀλυμπος.
- 4) **Ἡ ΜΑΧΗ τοῦ ΔΟΜΕΝΙΚΟΥ**
(Περιοδικὸν Ἐθνικὴ Ἀντίστασις) 1961
- 5) **ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ**
(Ἐφ)δα Φῶς Καΐρου, Περιοδικὸν Πειραικὴ—Πατραϊκὴ) 1966
- 6) **Ἡ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ὩΣ ΒΑΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗ-
ΜΑΤΟΣ.** (Ἐφ)ρίς Ἐλευθερία) 1966
- 7) **ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥ Ἡ ΦΛΟΓΕΡΑ**
(Ἐφ)ρίς Γνώμη Τρικάλων) 1967
(Ἀπὸ τοὺς θρύλους καὶ παραδόσεις τῆς Λίμνης, στὸ Κεφελόβρυσον Ἐλασσόνας).
- 8) **ΤΟ ΣΚΙΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**
(Περιοδικὸν Μετέωρον) 1969
- 9) **ΤΑ ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΚΑΙ Ἡ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΑΥΤΩΝ** (Περιοδικὸν Μετέωρον) 1970
- 10) **ΝΙΚΟΤΣΑΡΑΣ (Ὁ ἀητὸς τοῦ Ὀλύμπου).**
Περιοδικὸν «Θεσσαλικά Χρονικά» 1971
- 11) **ΚΑΠΕΤΑΝ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ (Δημήτριος Νικατόπουλος)**
(Ἐνας Δημονημένος ἥρωας τοῦ 1821)
Περιοδικὸν «Μετέωρον» 1971
- 12) **ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΕΛΑΣΣΟΝΑ.**
Περιοδικὸν «ΟΛΥΜΠΟΣ» 1971

Τυπώθηκε στὰ Τυπογραφεία τῆς Ἐφημερίδας
«Η ΜΙΚΡΑ ΤΗΣ ΕΛΑΣΣΟΝΟΣ» σέ 1500 ἀντίτυπα.

Διεύθυνση τοῦ Συγγραφέα:

6ης Ὀκτωβρίου 47

Ἐλασσών

